

..... als 4 vents

La paciència com a obra de misericòrdia

D'acord amb una historieta hebrea tradicional, Abraham estava assegut a fora de la seva tenda una nit quan va arribar un home vell i cansat. El va convidar a entrar a la seva tenda, li va rentar els peus i li va donar menjar.

El vell va començar a menjar sense fer cap mena de benedicció, així que Abraham li va preguntar: «No adores Déu?» El vell li va respondre que no creia en cap déu. Abraham es va molestar, va agafar al vell per les espatlles i el va fer fora.

Quan ja havia marxat, Déu pregunta a Abraham què havia passat, i li contesta: «El vaig fer fora perquè no t'adorava.» Déu li respon: «Jo he patit aquest vell durant vuitanta anys tot i que em deshonra i tu no l'has pogut aguantar una sola nit?»

A més d'exercir-la amb els altres, hem de tenir paciència amb nosaltres mateixos

La paciència no és una virtut petita, sinó una obra de misericòrdia gran, que s'anuncia així: suportar pacientment les persones molestes.

És cert que alguns temperaments, humanament parlant, són més propicis a prendre's les coses amb calma i altres són més impacients, però per a un cristià no compta només el temperament, sinó la voluntat, en aquest cas la caritat. La historieta d'Abraham ens ensenya el secret de ser pacients amb altres: Déu ho és molt més.

Si fem examen de la nostra vida, recordarem innombrables vegades en les quals no ens hem comportat com ho havíem de fer, i Déu —que no es cansa de perdonar, com ha dit el papa Francesc— no ha tingut en compte les nostres faltes.

Tenim moltes ocasions d'exercir la paciència amb altres, siguin familiars, veïns, companys o persones amb qui hem de

tractar en algun moment. Hem de ser exigents amb nosaltres mateixos, però pacients amb ells.

El cardenal Martini, a propòsit de Job, exemple de persona pacient, es fixava que les desgràcies que li van anar succeint, suportades amb paciència, li havien descobert Déu, i així el Patriarca va dir: «Jo et coneixia només d'oïda, però ara t'han vist els meus ulls.»

Déu permet des del dolor més profund fins les molèsties més passatgeres perquè creixem en amor a ell i als altres. També perquè ens asserenem, que no ens passi com a aquella persona que pregava Déu així: «Senyor, dóna'm paciència, però ja!»

En aquest sentit cal tenir en compte que, a més d'exercir-la amb els altres, hem de tenir paciència amb nosaltres mateixos. La perfecció que busquem s'aconsegueix a poc a poc si ens esforcem i, sobretot, si la demanem a Déu amb humilitat.

+ Jaume Pujol

† **Jaume Pujol Balcells**
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

LA MISERICORDIA EN EL NOU TESTAMENT

La paràbola del bon samarità (Lc 10,25-37)

Aquest text il·lustra magníficament què vol dir ser «Misericordiosos com el Pare» i com aquesta misericòrdia que se'ns demana no es pot quedar en un simple sentiment sinó que cal que ens porti a realitzar accions concretes envers els receptors de la nostra misericòrdia. Vegem-ho en el comentari al text:

1. Què he de fer per a posseir la vida eterna?

El Mestre de la Llei té molt clara la teoria. Ell mateix pot respondre, i així ho fa, a la pregunta que havia fet a Jesús. Allò que condueix a la vida eterna és, tal i com ja ho diu la Llei, l'amor: Estimar Déu i estimar els altres. Però Jesús és clar: no n'hi ha prou a saber-ho, cal posar-ho en pràctica: «Fes això i viuràs.» L'amor no és cosa de teories, de sentiments o simplement de pensament; sinó que l'amor ha de ser actiu, que porti a una actuació concreta. No és simplement estimar, sinó FER estimant. Ho haurà entès, el Mestre de la Llei? Ho haurem entès, nosaltres?

2. I qui són els altres a qui he d'estimar?

La pregunta del Mestre de la Llei és pertinent. En època de Jesús hi havia diverses opinions sobre qui és el meu proïsme: eren els meus propers?, o els meus connacionals?, o també ho eren els estrangers?

Jesús respon amb la coneguda paràbola:

a) Els lladres deixen aquell home mig mort pel camí. L'home es debat entre la vida i la mort. La seva no és una situació de broma. Necessita algú que l'ajudi a viure.

b) El sacerdot i el levita veuen l'home caigut i, com els lladres, el deixen mig mort a la vora del camí. Segurament no volen contaminar-se perquè han d'exercir les seves funcions pròpies al Temple.

c) El samarità veu l'home caigut i en té compassió, en té misericòrdia. La compassió/misericòrdia a la Bíblia és una característica pròpia de Déu. Per tant, podem molt ben dir que aquest samarità actua com Déu. I mai millor dir que actua. La seva compassió no és un sentiment, no és dir: «Ai pobre!», sinó que la seva misericòrdia el porta a actuar: «S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar.» I aquesta misericòrdia activa salva la vida d'aquell home.

d) Només un detall: Jesús és sempre molt provocatiu. Aquell que actua com Déu no són precisament els homes religiosos jueus, els que exercien les seves funcions en el Temple i que per tant havien d'estar més a prop

de Déu. Aquell que actua com Déu és un del poble samarità, enemistat amb el jueus a causa precisament de la seva diferent concepció del culte a Déu. Però Jesús ja ho dirà a la dona samaritana: «Arriba l'hora que el lloc on adoreu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem [...]. Els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat» (Jn 5,22-23). I aquest culte veritable ni extern ni formal, és el culte realitzat amb una vida veritablement misericordiosa.

3. Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home?

La reflexió-pregunta final de Jesús és molt important: No és important qui és el meu proïsme, sinó que el veritablement important és si jo em faig proper a l'altre, sigui qui sigui, amb el meu amor, la meua compassió, la meua misericòrdia.

Antoni Pérez de Mendiguren, pvre.

DVD 'FRANCISCO. EL PADRE JORGE'

Pel·lícula escrita i dirigida per Beda Docampo. Durada: 100 min. aprox. PVP: 11,95 €.

«A través d'una periodista que està escrivint un llibre sobre el papa Francesc recorrem la vida del pare Jorge en la seva lluita permanent contra la pobresa, la prostitució, l'explotació laboral, la droga i la corrupció. Des de l'adolescent que descobreix la seva vocació fins al jesuïta elegit Papa, descobrim la mateixa calidesa, bon humor i saviesa amb què el Papa sorprèn avui el món.»

L'INSAF obre a principis de setembre el període de matrícula per al curs 2016-2017

L'Institut de Ciències Religioses Sant Fructuós (INSAF) obrirà aquest proper dijous, dia 1 de setembre, el període d'inscripció per a cursar el batxillerat i la llicenciatura en Ciències Religioses, així com també els diferents cursos de la DECA. També hi ha la possibilitat de matricular-se només d'algunes assignatures i fer-ho com a alumne ordinari, extraordinari, oient o invitat.

El període de matriculacions serà fins al 22 de setembre. Durant aquest període la Secretaria atindrà el públic els dimarts i dijous d'11.00 h a 13.00 h i de dilluns a dijous de 17.00 h a 20.00 h. La matrícula també es pot tramitar a través del web de l'Institut www.insaf.cat, on s'hi pot trobar més informació.

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

Pobresa i misericòrdia

[...] La misericòrdia de Déu envers nosaltres va lligada a la nostra misericòrdia envers el proïsme; quan no en tenim tampoc no troba espai en el nostre cor tancat, no pot entrar. Si jo no obro la porta del meu cor al pobre, aquella porta queda tancada. També per a Déu. I això és terrible.

Per a convertir-nos no hem d'esperar esdeveniments prodigiosos, sinó obrir el cor a la Paraula de Déu, que ens crida a estimar Déu i el proïsme. La Paraula de Déu pot fer reviure un cor marcit i guarir-lo de la ceguesa. El ric coneixia la Paraula de Déu, però no va permetre que entrés en el seu cor, no la va escoltar, per això va ser incapaç d'obrir els ulls i de tenir compassió del pobre. Cap missatger i cap missatge no podran substituir els pobres que trobem pel camí, perquè en ells ens ve a l'encontre Jesús mateix: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40), diu Jesús.

De la catequesi del papa Francesc del 18 de maig de 2016

Inici de les festes extraordinàries de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc

Aquest any, amb motiu dels dos-cents anys de la restauració del santuari i del monestir de la Mare de Déu de la Serra després de la guerra del francès, Montblanc viurà aquestes festes extraordinàries. Era costum que cada vint-i-cinc anys la imatge de la Mare de Déu sortís del seu santuari per a visitar la vila ducal i fer-se present pels carrers del poble. Però aquest període s'ha modificat per tal que aquesta sortida s'esdevingui cada deu anys. Les darreres festes extraordinàries van ser l'any 2006.

Avui, diumenge 28 d'agost, a les 18.30 h, s'iniciarà la novena amb un rosari de torxes des de l'església parroquial de Santa Maria la Major fins al Santuari, acte que serà presidit pel P. Abat de Poblet.

Són molts els actes programats per aquestes festes, però en especial **el dia 8 de setembre**, Nativitat de la Mare de Déu, a les 18.30 h, el Sr. Arquebisbe presidirà l'eucaristia al Santuari i seguidament hi haurà la processó de baixada de la imatge a l'església parroquial. **El divendres, dia 9**, a l'església de Santa Maria, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidirà la missa major en honor de sant Maties, patró de Montblanc. A les vuit del vespre hi haurà la processó de retorn de la imatge de la Mare de Déu al Santuari.

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana II

Diumenge, 28 d'agost: Diumenge XXII de durant l'any

[Sir 3, 19-21.30-31; Salm 67, 4-5ac.6-7ab.10-11; He 12, 18-19.22-24a; Lc 14, 1.7-14 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 29: El Martiri de sant Joan Baptista (MO) [1Co 2,1-5; Salm 118, 97.98.99. 100.101.102; Mc 6,17-29]

Dimarts, 30: [1Co 2,10b-16; Salm 144, 8-9.10-11.12-13ab. 13cd-14; Lc 4, 31-37] *Sant Fèlix*

Dimecres, 31: [1Co 3,1-9; Salm 32, 12-13.14-15.20-21; Lc 4,38-44] *Sant Ramon Nonat, prevere (ML)*

Dijous, 1 de setembre: [1Co 3,18-23; Salm 23,1-2. 3-4ab.5-6; Lc 5, 1-11] *Sant Egidi, Gil o Gili*

Divendres, 2: [1Co 4, 1-5; Salm 36, 3-4.5-6.27-28.39-40; Lc 5, 33-39] *Santa Raquel*

Dissabte, 3: Sant Gregori el Gran, papa i doctor de l'Església (MO) [1Co 4, 6-15; Salm 144, 17-18.19-20.21; Lc 6, 1-5]

Diumenge, 4: Diumenge XXIII de durant l'any

[Sa 9,13-19; Salm 89, 3-4.5-6.12-13. 14 i 17; Flm 9b-10.12-17; Lc 14, 25-33 (LE/LH pròpies)]

Lectures

Diumenge XXII durant l'any

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira
[3,19-21.30-31 (gr. 17-18.20.28-29)]

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial [67,4-5ac.6-7ab.10-11 [R.: 11b]]

Que s'alegrin davant d'ell els justos,
que no planyin res per celebrar el seu triomf.
Canteu al Senyor, lloeu el seu nom,
celebreu davant d'ell el seu triomf.

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre,
al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes,
des del lloc sagrat on resideix.
Déu dona casa als desemparats,
allibera els captius i els enriqueix. **R.**

Senyor, vau fer caure una pluja abundant
per refer els vostres camps esgotats;
vau allotjar-hi la vostra família.
Instal·làreu els pobres, Déu nostre,
al país fèrtil del vostre patrimoni. **R.**

Mirada endins Joan Costa Pregonas, pvre.

Jesús fa camí cap a Jerusalem

En la societat que vivim, això de ser humil no està de moda, ans al contrari. Passa molt sovint que als més petits se'ls espera a ser «el primer en tot». Amb els anys i amb tot el que et va passant, vas veient que això no va així. Costa molt acceptar el lloc on has d'estar, ja que tendim a voler més.

El canvi ve quan a base d'anar llegint, meditant, pregant, posant en pràctica la Paraula de Déu, t'adones que el més humil és Déu i que li agrada molt la humilitat. Tenim molts exemples on l'escollit per a una «gran missió» no és el més fort o capaç, segons les mires humanes, sinó el més petit, el més humil...

Jesús era humil, senzill, vivia pobrament, acollia i ajudava els més petits i desvalguts i així ens ensenya que ho fem nosaltres. Llavors serem «feliços» i el Pare ens ho recompensarà.

Lectura de la carta als cristians hebreus (12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, fosc, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (14,1a.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

